EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/877,

annettu 20 päivänä toukokuuta 2019,

asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä julkaisi 9 päivänä marraskuuta 2015 kokonaistappionkattamiskykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskevan asiakirjan, jäljempänä 'TLAC-standardi', jonka G-20-maat hyväksyivät marraskuussa 2015. TLAC-standardin tavoitteena on varmistaa, että maailmanlaajuisilla järjestelmän kannalta merkittävillä pankeilla, joista käytetään unionin kehyksessä nimitystä maailmanlaajuiset järjestelmän kannalta merkittävät laitokset, jäljempänä 'G-SII-laitokset', on tarvittava tappionkattamis- ja pääomapohjan vahvistamiskyky, joka auttaa varmistamaan, että kyseiset laitokset voivat jatkaa kriittisiä toimintoja kriisinratkaisun aikana ja välittömästi sen jälkeen vaarantamatta veronmaksajien varoja eli julkisia varoja tai rahoitusvakautta. Komissio sitoutui 24 päivänä marraskuuta 2015 antamassaan tiedonannossa "Pankkiunionin toteuttaminen" esittämään vuoden 2016 loppuun mennessä säädösehdotuksen, jolla TLAC-standardi voidaan panna unionin lainsäädännössä täytäntöön kansainvälisesti sovittuun määräaikaan eli vuoteen 2019 mennessä.

(2) Kun TLAC-standardi pannaan unionin lainsäädännössä täytäntöön, on otettava huomioon nykyinen laitoskohtainen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus (minimum requirement for own funds and eligible liabilities), jäljempänä 'MREL-vähimmäisvaatimus', jota sovelletaan kaikkiin unioniin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, jäljempänä 'laitokset', sekä kaikkiin muihin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU ([4]) määriteltyihin yhteisöihin, jäljempänä 'yhteisöt'. Koska sekä TLAC-standardilla että MREL-vähimmäisvaatimuksella on sama tavoite eli sen varmistaminen, että unioniin sijoittautuneiden laitosten ja yhteisöjen tappionkattamiskyky ja pääomapohjan vahvistamiskyky ovat riittävät, näiden kahden vaatimuksen olisi oltava yleistä kehystä täydentäviä osatekijöitä. Käytännössä G-SII-laitoksia koskeva TLAC-standardin mukainen yhdenmukaistettu vähimmäistaso, jäljempänä 'TLAC-vähimmäisvaatimus',

([1]) EUVL C 34, 31.1.2018, s. 17.
([2]) EUVL C 209, 30.6.2017, s. 36.
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2019.
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

olisi otettava käyttöön unionin lainsäädännössä muuttamalla asetusta (EU) N:o 575/2013 ([5]) ja G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen korotus ja muita kuin G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen vaatimus eli MREL-vähimmäisvaatimus olisi otettava käyttöön tekemällä kohdennettuja muutoksia direktiiviin 2014/59/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 806/2014 ([6]).

Asetuksen (EU) N:o 806/2014, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, laitosten ja yhteisöjen tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä koskevia säännöksiä olisi sovellettava johdonmukaisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2013/36/EU ([7]) ja 2014/59/EU säännösten kanssa.

(3) Jos yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa ei ole yhdenmukaistettuja sääntöjä TLAC-standardin täytäntöönpanossa, se aiheuttaa lisäkustannuksia ja oikeudellista epävarmuutta ja vaikeuttaa velan arvon alentamisen soveltamista rajojen yli toimivissa laitoksissa ja yhteisöissä. Yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttuminen johtaa myös kilpailun vääristymiseen sisämarkkinoilla, koska voimassa olevien vaatimusten ja TLAC-standardin noudattamisesta laitoksille ja yhteisöille aiheutuvat kustannukset saattavat vaihdella yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa huomattavasti. Siksi on välttämätöntä poistaa tällaiset sisämarkkinoiden toiminnan esteet ja välttää kilpailun vääristymiset, joita aiheutuu, jos TLAC-standardin täytäntöönpanoa varten ei ole laadittu yhdenmukaistettuja sääntöjä. Tämän vuoksi asianmukainen oikeusperusta tälle asetukselle on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla.

(4) TLAC-standardin mukaisesti asetuksessa (EU) N:o 806/2014 olisi jatkossakin tunnustettava kriisinratkaisustrategioina sekä yhden kriisinratkaisuviranomaisen malli että usean kriisinratkaisuviranomaisen malli. Yhden kriisinratkaisuviranomaisen mallissa kriisinratkaisun kohteena on ainoastaan yksi konserniyhteisö, yleensä emoyritys, kun taas muut konsernin yhteisöt, yleensä operatiiviset tytäryritykset, eivät kuulu kriisinratkaisun piiriin vaan niiden tappiot ja pääomapohjan vahvistamistarpeet siirretään kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle. Usean kriisinratkaisuviranomaisen mallissa kriisinratkaisun kohteena voisi olla useampia konserniyhteisöjä. On tärkeää määrittää selvästi kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt, jäljempänä 'kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt', eli yhteisöt, joihin kriisinratkaisutoimia voitaisiin soveltaa, sekä niihin kuuluvat tytäryritykset, yhdessä jäljempänä 'kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit', jotta haluttua kriisinratkaisustrategiaa voidaan soveltaa tehokkaasti. Määrittäminen on tärkeää myös siksi, että voidaan määritellä tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä koskevien sääntöjen soveltamisen taso, jota laitosten ja yhteisöjen olisi noudatettava. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön käsitteet 'kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö' ja 'kriisinratkaisun kohteena oleva konserni' ja muuttaa asetusta (EU) N:o 806/2014 konsernin kriisinratkaisusuunnitelman osalta siten, että siinä nimenomaisesti edellytetään, että yhteinen kriisinratkaisuneuvosto, jäljempänä 'kriisinratkaisuneuvosto', määrittää kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt ja kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit konsernin sisällä ja tarkastelee asianmukaisesti suunniteltujen toimien vaikutuksia konsernin sisällä konsernin kriisinratkaisun tehokkuuden varmistamiseksi.

(5) Kriisinratkaisuneuvoston olisi varmistettava, että laitosten ja yhteisöjen kyky kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa on riittävä, jotta kriisinratkaisutapauksessa tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen onnistuvat sujuvasti ja nopeasti niin, että vaikutus veronmaksajiin ja rahoitusvakauteen on mahdollisimman vähäinen. Tämä voidaan saavuttaa siten, että laitokset noudattavat asetuksessa (EU) N:o 806/2014 vahvistettua laitoskohtaista MREL-vähimmäisvaatimusta.

(6) Jotta nimittäjät, joilla mitataan laitosten ja yhteisöjen kykyä kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa, voidaan sovittaa yhteen TLAC-standardin vastaavien nimittäjien kanssa, MREL-vähimmäisvaatimus olisi ilmaistava prosenttiosuutena kyseisen laitoksen tai yhteisön kokonaisriskin määrästä ja vastuiden kokonaismäärästä, ja laitosten ja yhteisöjen olisi täytettävä molempien perusteella lasketut tasot samanaikaisesti.

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

(7) Unioniin sijoittautuneiden laitosten ja yhteisöjen tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi, myös maailmanlaajuisesti, MREL-vähimmäisvaatimusta koskevat alentamiskelpoisten velkojen hyväksyttävyyskriteerit olisi sovitettava yhteen asetuksessa (EU) N:o 575/2013 TLAC-vähimmäisvaatimuksen osalta vahvistettujen kriteerien kanssa, mutta soveltaen tässä asetuksessa säädettyjä täydentäviä mukautuksia ja vaatimuksia. Etenkin tietyt velkainstrumentit, jotka sisältävät kytketyn johdannaisosan, kuten tietyt strukturoidut velkakirjat, olisi hyväksyttävä tietyin edellytyksin MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi siltä osin kuin niiden kiinteä tai kasvava pääomamäärä voidaan maksaa takaisin etukäteen tiedossa olevana erääntymispäivänä ja ainoastaan lisätuotto on yhdistetty kyseiseen johdannaisosaan ja on riippuvainen referenssiomaisuuserän tuotosta. Näiden edellytysten osalta kyseisten velkainstrumenttien odotetaan olevan kriisinratkaisussa tappioita vahvasti kattavia ja helposti alennettavissa. Jos laitoksilla tai yhteisöillä on hallussaan omia varoja enemmän kuin niiden omien varojen vaatimuksissa edellytetään, tämän seikan ei sinänsä pitäisi vaikuttaa MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittämistä koskeviin päätöksiin. Lisäksi olisi oltava mahdollista, että laitokset ja yhteisöt täyttävät minkä tahansa osan MREL-vähimmäisvaatimuksistaan omilla varoilla.

(8) MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi käytettävien velkojen määritelmään sisältyvät periaatteessa kaikki velat, jotka johtuvat saamisista tavanomaisilta vakuudettomilta velkojilta (muut kuin etuoikeudeltaan huonommat velat), paitsi jos ne eivät täytä tässä asetuksessa säädettyjä erityisiä hyväksyttävyyskriteerejä. Jotta laitosten ja yhteisöjen purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksia parannettaisiin käyttämällä tehokkaasti velan arvon alentamista, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava vaatia, että MREL-vähimmäisvaatimus täytetään omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla, erityisesti jos on olemassa selviä viitteitä siitä, että velkojat, joita velan arvon alentaminen koskee, kärsivät kriisinratkaisussa todennäköisesti suurempia tappioita kuin ne kärsisivät tavanomaisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä. Kriisinratkaisuneuvoston olisi arvioitava, onko tarpeen vaatia laitoksilta ja yhteisöiltä MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämistä omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla, jos velan arvon alentamisen soveltamisen ulkopuolelle rajattujen velkojen määrä saavuttaa tietyn raja-arvon velkaluokassa, joka sisältää MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisesti hyväksyttävät velat. Laitosten ja yhteisöjen olisi täytettävä MREL-vähimmäisvaatimus omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla siinä määrin kuin on tarpeen sen estämiseksi, että niiden velkojien kärsimät tappiot olisivat suuremmat kuin mitä velkojat muutoin kärsisivät tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

(9) Se, että kriisinratkaisuneuvosto vaatii velkainstrumenttien etuoikeusaseman muuttamista MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi, ei saisi vaikuttaa mahdollisuuteen täyttää TLAC-vähimmäisvaatimus osittain muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla velkainstrumenteilla asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti TLAC-standardissa sallitulla tavalla. Kun kyseessä ovat G-SII-laitosten kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt, kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin, joiden varat ovat yli 100 miljardia euroa, kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt (kokoluokaltaan suurimmat pankit) ja sellaiset kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin, joiden varat ovat alle 100 miljardia euroa, kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt, jotka kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen mukaan aiheuttavat todennäköisesti järjestelmäriskin kaatuessaan, ja kun otetaan huomioon talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista, hyväksyttävien velkojen rajallinen pääsy pääomamarkkinoille ja ydinpääomaan (CET1) turvautuminen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava vaatia, että MREL-vähimmäisvaatimuksen osa, joka on yhtä kuin asetuksen (EU) N:o 806/2014, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu tappioiden kattamista ja pääomapohjan vahvistamista koskeva taso, täytetään omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla, mukaan luettuina omat varat, joita käytetään direktiivissä 2013/36/EU säädetyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen noudattamiseen.

(10) Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pyynnöstä kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava alentaa omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla täytettävää osaa MREL-vähimmäisvaatimuksesta enintään siihen rajaan asti, joka edustaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 3 kohdan nojalla mahdollisen vähennyksen osuutta suhteessa kyseisessä asetuksessa säädettyyn TLAC-vähimmäisvaatimukseen. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava vaatia, että MREL-vähimmäisvaatimus täytetään omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla siinä määrin kuin omien varojen ja hyväksyttävien velkojen erien muodossa laskettava vaadittavan huonomman etuoikeusaseman yleinen taso, joka johtuu laitosten ja yhteisöjen velvoitteesta noudattaa TLAC-vähimmäisvaatimusta, MREL-vähimmäisvaatimusta ja tapauksen mukaan direktiivin 2013/36/EU mukaista yhteenlaskettua puskurivaatimusta, ei ylitä asetuksen (EU) N:o 806/2014, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua tappioiden kattamista ja pääomapohjan vahvistamista koskevaa tasoa tai ensimmäisen ja toisen pilarin vakavaraisuusvaatimuksiin ja yhteenlaskettuun puskurivaatimukseen perustuvan tässä asetuksessa säädetyn laskukaavan tuloksena saatavaa tasoa, sen mukaan kumpi näistä kahdesta on korkeampi.

(11) Kun kyseessä ovat tietyt kokoluokaltaan suurimmat pankit, kriisinratkaisuneuvoston olisi arvioimiaan edellytyksiä soveltaen rajoitettava etuoikeusasemaa koskevan vähimmäisvaatimuksen taso tiettyyn raja-arvoon, ottaen huomioon myös mahdollinen vaara siitä, että kyseisten laitosten liiketoimintamalliin kohdistuu suhteettomia vaikutuksia. Tämä rajoitus ei saisi vaikuttaa mahdollisuuteen asettaa toisen pilarin etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen kautta sellainen etuoikeusasemaa koskeva vaatimus, joka ylittää tämän raja-arvon ja johon

sovelletaan myös toiseen pilariin sovellettavia edellytyksiä, vaihtoehtoisten kriteerien, nimittäin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteiden tai kriisinratkaisustrategian toteutettavuuden ja uskottavuuden taikka laitoksen riskialttiuden, perusteella.

(12) MREL-vähimmäisvaatimuksen avulla laitosten ja yhteisöjen olisi pystyttävä kattamaan tapauksen mukaan kriisinratkaisussa tai elinkelvottomaksi todettaessa odotetut tappiot ja vahvistamaan pääomapohjaa kriisinratkaisusuunnitelmassa esitettyjen toimien täytäntöönpanon tai kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen. Kriisinratkaisuneuvoston olisi näiden valitseman kriisinratkaisustrategian pohjalta perusteltava asianmukaisesti asetetun MREL-vähimmäisvaatimuksen taso ja uudelleentarkasteltava kyseistä tasoa ilman aiheetonta viivytystä, jotta se vastaa mahdollisia muutoksia direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetun vaatimuksen tasossa. Asetetun MREL-vähimmäisvaatimuksen tason olisi oltava summa, joka saadaan laskemalla yhteen kriisinratkaisun odotetut tappiot, jotka vastaavat laitoksen tai yhteisön omia varoja koskevaa vaatimusta, ja pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, jonka avulla laitos tai yhteisö voi kriisinratkaisun jälkeen tai alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämisen jälkeen täyttää toimiluvan jatkumisen edellyttämät omia varoja koskevat vaatimukset, jotta se voi jatkaa toimintaansa valitun kriisinratkaisustrategian mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvoston olisi tehtävä pääomapohjan vahvistamista koskeviin määriin tarkistuksia alas- tai ylöspäin kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetyistä toimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella.

(13) Kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava korottaa pääomapohjan vahvistamiseen käytettävää määrää sen varmistamiseksi, että markkinoilla säilyy riittävä luottamus laitosta tai yhteisöä kohtaan kriisinratkaisusuunnitelmassa esitettyjen toimien täytäntöönpanon jälkeen. Markkinaluottamuspuskurin vaadittavan tason olisi oltava sellainen, että laitos tai yhteisö voi edelleen täyttää toimiluvan ehdot tarkoituksenmukaisen ajanjakson ajan, muun muassa kattaa toimintansa uudelleenjärjestelyä koskevat kulut kriisinratkaisun jälkeen sekä säilyttää markkinoiden riittävän luottamuksen. Markkinaluottamuspuskuri olisi vahvistettava direktiivin 2013/36/EU mukaisen yhteenlasketun puskurivaatimuksen osan perusteella. Kriisinratkaisuneuvoston olisi tarkistettava markkinaluottamuspuskurin tasoa alaspäin, jos matalampi taso riittää varmistamaan markkinoiden riittävän luottamuksen, tai sen olisi tarkistettava kyseistä tasoa ylöspäin, jos korkeampi taso on tarpeen sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisusuunnitelmassa esitettyjen toimien jälkeen yhteisö edelleen täyttää toimilupansa ehdot tarkoituksenmukaisen ajanjakson ajan ja säilyttää markkinoiden riittävän luottamuksen.

(14) Kriisinratkaisuneuvoston olisi komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 ([8]) mukaisesti tutkittava yksittäisen laitoksen tai yhteisön MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisten instrumenttien sijoittajapohja. Jos merkittävä osa laitoksen tai yhteisön MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisista instrumenteista on sellaisten vähittäissijoittajien hallussa, jotka eivät välttämättä ole saaneet asianmukaista kuvaa merkityksellisistä riskeistä, tämä voisi sinänsä olla purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien este. Jos lisäksi suuri osa laitoksen tai yhteisön MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisista instrumenteista on muiden laitosten tai yhteisöjen hallussa, alaskirjauksen tai muuntamisen vaikutukset järjestelmään voisivat myös olla purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien este. Jos kriisinratkaisuneuvosto havaitsee tietyn sijoittajapohjan koosta ja luonteesta johtuvan purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteen, sen olisi voitava kehottaa laitosta tai yhteisöä puuttumaan kyseiseen esteeseen.

(15) G-SII-laitosten purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien parantamiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava määrätä niille laitoskohtainen MREL-vähimmäisvaatimus asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyn TLAC-vähimmäisvaatimuksen lisäksi. Tällainen laitoskohtainen MREL-vähimmäisvaatimus olisi otettava käyttöön, jos TLAC-vähimmäisvaatimus ei riitä kattamaan tappioita ja vahvistamaan G-SII-laitoksen pääomapohjaa valitun kriisinratkaisustrategian mukaisesti.

(16) MREL-vähimmäisvaatimuksen tasoa määritettäessä kriisinratkaisuneuvoston olisi otettava huomioon laitoksen tai yhteisön merkitys järjestelmän kannalta ja sen kaatumisen mahdolliset haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen. Kriisinratkaisuneuvoston olisi otettava huomioon, että G-SII-laitokset ja muut vastaavat osallistuvissa jäsenvaltioissa toimivat järjestelmän kannalta merkittävät laitokset tai yhteisöt tarvitsevat tasapuoliset toimintaedellytykset. Siksi niiden laitosten tai yhteisöjen MREL-vähimmäisvaatimusten, jotka eivät ole G-SII-laitoksia mutta

([8]) Komission delegoitu asetus (EU) 2016/1075, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritellään elvytyssuunnitelmien, kriisinratkaisusuunnitelmien ja konsernien kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö, vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava elvytyssuunnitelmien ja konsernien elvytyssuunnitelmien osalta, konsernin rahoitustuen edellytykset, riippumattomia arvioijia koskevat vaatimukset, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa, ilmoitusvaatimuksiin ja keskeyttämisilmoitukseen liittyvät menettelyt ja sisältö ja kriisinratkaisukollegioiden operatiivinen toiminta (EUVL L 184, 8.7.2016, s. 1).

jotka ovat osallistuvissa jäsenvaltioissa järjestelmän kannalta yhtä merkittäviä kuin G-SII-laitokset, ei pitäisi poiketa tasoltaan ja muodoltaan suhteettoman paljon G-SII-laitoksille yleisesti asetetusta MREL-vähimmäisvaatimuksesta.

(17) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti sellaisiin laitoksiin tai yhteisöihin, jotka on määritelty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi, pitäisi soveltaa MREL-vähimmäisvaatimusta ainoastaan kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla. Tämä tarkoittaa, että kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt olisi velvoitettava MREL-vähimmäisvaatimuksensa täyttämiseksi laskemaan liikkeeseen hyväksyttäviä instrumentteja ja eriä sellaisille ulkopuolisille kolmannen osapuolen velkojille, joiden osalta velan arvoa alennettaisiin, jos kriisinratkaisu käynnistetään kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta.

(18) Sellaisten laitosten tai yhteisöjen, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi täytettävä MREL-vähimmäisvaatimus yksittäisten laitosten tasolla. Tällaisten laitosten tai yhteisöjen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen olisi yleisesti ottaen katettava näiden laitosten tai yhteisöjen tappionkattamistarpeet ja pääomapohjan vahvistamistarpeet siten, että ne hankkivat suoraan tai välillisesti kyseisten laitosten tai yhteisöjen liikkeeseen laskemia omien varojen instrumentteja ja hyväksyttäviä velkainstrumentteja ja alaskirjaavat tai muuntavat ne omistusinstrumenteiksi, kun kyseiset laitokset tai yhteisöt eivät enää ole elinkelpoisia. Sellaisiin laitoksiin tai yhteisöihin sovellettavaa MREL-vähimmäisvaatimusta, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi sovellettava yhdessä ja johdonmukaisesti niiden vaatimusten kanssa, joita sovelletaan kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin. Näin kriisinratkaisuneuvosto voisi purkaa kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin asettamatta sen tiettyjä tytäryrityksiä kriisinratkaisun kohteeksi ja estää siten markkinoihin kohdistuvat mahdollisesti haitalliset vaikutukset. MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisessa sellaisiin laitoksiin tai yhteisöihin, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi noudatettava valittua kriisinratkaisustrategiaa ja soveltamisella ei pitäisi etenkään muuttaa laitosten tai yhteisöjen ja niiden kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin välisiä omistussuhteita sen jälkeen, kun näiden laitosten tai yhteisöjen pääomapohjaa on vahvistettu.

(19) Jos sekä kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai emoyritys että sen tytäryritykset ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava luopua sellaisiin tytäryrityksiin sovellettavan MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, tai sallia, että ne täyttävät MREL-vähimmäisvaatimuksen emoyrityksen ja sen tytäryritysten välisillä vakuudellisilla takauksilla, jotka lankeavat maksettaviksi sellaisten ajallisten edellytysten täyttyessä, jotka vastaavat hyväksyttävien velkojen alaskirjaukseen tai muuntamiseen oikeuttavia edellytyksiä. Takauksen kattavan vakuuden likviditeetin olisi oltava erittäin korkea ja siihen liittyvän luotto- ja markkinariskin olisi oltava minimaalinen.

(20) Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetään, että toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua tiettyjen vakavaraisuus- ja maksuvalmiusvaatimusten soveltamisesta keskusyhteisöön pysyvästi kuuluviin luottolaitoksiin, jäljempänä 'osuustoiminnalliset verkostot', jos tietyt erityisedellytykset täyttyvät. Tällaisten osuustoiminnallisten verkostojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava luopua MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta, jota sovelletaan tällaisiin luottolaitoksiin ja keskusyhteisöön samanlaisin edellytyksin kuin asetuksessa (EU) N:o 575/2013 on säädetty, jos luottolaitokset ja keskusyhteisö ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon. Kriisinratkaisuneuvoston olisi myös voitava kohdella luottolaitoksia ja keskusyhteisöä kokonaisuutena arvioidessaan kriisinratkaisuedellytyksiä yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden perusteella. Kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava varmistaa, että koko kriisinratkaisun kohteena oleva konserni täyttää ulkoisen MREL-vaatimuksen eri tavoin, kunkin konsernin yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden perusteella, laskemalla niiden yhteisöjen hyväksyttävät velat, joita kriisinratkaisuneuvosto vaatii kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti laskemaan liikkeeseen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämisessä hyväksyttäviä instrumentteja kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin ulkopuolella.

(21) Toimivaltaisten viranomaisten, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten ja kriisinratkaisuneuvoston olisi puututtava asianmukaisesti kaikkiin TLAC-vähimmäisvaatimuksen ja MREL-vähimmäisvaatimuksen rikkomisiin ja korjattava puutteet. Koska kyseisten vaatimusten rikkominen voi olla este laitoksen tai konsernin purkamiselle, purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteiden poistamista koskevia nykyisiä menettelyjä olisi lyhennettävä, jotta mahdollisiin vaatimusten rikkomisiin voitaisiin puuttua ripeästi. Kriisinratkaisuneuvoston olisi myös voitava vaatia, että laitokset tai yhteisöt muuttavat hyväksyttävien instrumenttien ja erien maturiteettiprofiilia sekä valmistelevat ja toteuttavat suunnitelmat vaatimustenmukaisuuden palauttamiseksi. Kriisinratkaisuneuvoston olisi myös voitava kieltää tietyt voiton- tai muut jaot, jos se katsoo, että laitos tai yhteisö ei täytä direktiivin 2013/36/EU mukaisia yhteenlaskettuja puskurivaatimuksia, kun ne otetaan huomioon MREL-vähimmäisvaatimuksen lisäksi.

(22) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, erityisesti omistusoikeutta ja elinkeinovapautta, ja sitä on sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.

(23) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli vahvistaa unionin elvytys- ja kriisinratkaisukehystä koskevia yhdenmukaisia sääntöjä laitosten ja yhteisöjen osalta, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi hyväksyä tämän asetuksen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(24) Jotta voidaan varmistaa asianmukainen määräaika tämän asetuksen soveltamiseksi, tätä asetusta olisi sovellettava 28 päivästä joulukuuta 2020,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 806/2014 seuraavasti:

1) Muutetaan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan 21 alakohta seuraavasti:

”21) ”tytäryrityksellä” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä, ja tämän asetuksen 8 artiklan, 10 artiklan 10 kohdan, 12–12 k artiklan, 21 artiklan ja 53 artiklan soveltamiseksi tämän kohdan 24 b alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin se sisältää myös tarpeen mukaan keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvat luottolaitokset, itse keskusyhteisön sekä niiden kunkin tytäryritykset, ottaen huomioon tavan, jolla tällaiset kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit noudattavat tämän asetuksen 12 f artiklan 3 kohtaa;

21 a) ”olennaisella tytäryrityksellä” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 135 alakohdassa määriteltyä olennaista tytäryritystä”;

b) lisätään alakohdat seuraavasti:

”24 a) ”kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä” osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta oikeushenkilöä, jonka kriisinratkaisuneuvosto on 8 artiklan mukaisesti määrittänyt yhteisöksi, johon kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia;

24 b) ”kriisinratkaisun kohteena olevalla konsernilla”

a) kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä ja sen tytäryrityksiä, jotka eivät ole

i) itse kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä;

ii) toisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksiä; tai

iii) kolmanteen maahan sijoittautuneita yhteisöjä, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kriisinratkaisusuunnitelman nojalla, ja niiden tytäryrityksiä; tai

b) keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia ja itse keskusyhteisöä, kun vähintään yksi näistä luottolaitoksista tai keskusyhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sekä niiden kunkin tytäryrityksiä;

24 c) ”maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella” tai ”G-SII-laitoksella” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa määriteltyä G-SII-laitosta;”;

c) lisätään alakohta seuraavasti:

”45 a) ”ydinpääomalla (CET1)” asetuksen (EU) N:o 575/2013 50 artiklan mukaisesti laskettua ydinpääomaa (CET1);”;

d) tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa;

e) tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa;

f) lisätään alakohdat seuraavasti:

”49 a) ”hyväksyttävillä veloilla” alentamiskelpoisia velkoja, jotka täyttävät tapauksen mukaan tämän asetuksen 12 c artiklan tai 12 g artiklan 2 kohdan a alakohdan edellytykset, ja toissijaisen pääoman instrumentteja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklan 1 kohdan b alakohdan edellytykset;

49 b) ”etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla” tarkoitetaan instrumentteja, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset lukuun ottamatta 72 b artiklan 3–5 kohtaa;”;

g) lisätään alakohta seuraavasti:

”55) ”yhteenlasketulla puskurivaatimuksella” direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määritettyä yhteenlaskettua puskurivaatimusta.”

2) Korvataan 7 artiklan 3 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen vahvistaminen 12–12 k artiklan mukaisesti;”

3) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on esitettävä vaihtoehdot tässä asetuksessa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien soveltamiseksi 1 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin.”;

b) korvataan 6 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”Kriisinratkaisusuunnitelmassa on varauduttava kriisinratkaisutoimiin, jotka kriisinratkaisuneuvosto voi toteuttaa, jos 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö täyttää kriisinratkaisun edellytykset.

Jäljempänä 9 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot on luovutettava kyseiselle yhteisölle.”;

c) korvataan 9 kohdan o ja p alakohta seuraavasti:

”o) 12 f ja 12 g artiklassa tarkoitetut vaatimukset ja 12 k artiklan mukainen määräaika kyseisen tason saavuttamiselle;

p) jos kriisinratkaisuneuvosto soveltaa 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohtaa, niiden noudattamista koskeva 12 k artiklan mukainen aikataulu kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle;”;

d) korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman on sisällettävä suunnitelma 1 kohdassa tarkoitetun unionissa emoyrityksenä toimivan, osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen johtaman konsernin kriisinratkaisua varten ja siinä on eriteltävä toimenpiteet, jotka on toteutettava seuraavien osalta:

a) unionissa emoyrityksenä toimiva yritys;

b) konserniin kuuluvat tytäryritykset, jotka ovat sijoittautuneet unioniin;

c) 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetut yhteisöt; ja

d) konserniin kuuluvat tytäryritykset, jotka ovat sijoittautuneet unionin ulkopuolelle, jollei 33 artiklasta muuta johdu.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti kriisinratkaisusuunnitelmassa on nimettävä kunkin konsernin osalta kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt ja kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit.”;

e) korvataan 11 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) esitettävä kriisinratkaisun kohteena olevassa yhteisössä 6 kohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa toteutettavat kriisinratkaisutoimet ja näiden kriisinratkaisutoimien vaikutukset 1 kohdassa tarkoitettuihin muihin konserniyhteisöihin, emoyritykseen ja tytäryrityksinä toimiviin laitoksiin;

aa) 1 kohdassa tarkoitetun konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisinratkaisun kohteena olevasta konsernista esitettävä kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisun kohteena olevissa yhteisöissä toteutettavat kriisinratkaisutoimet ja näiden toimien vaikutukset molempiin seuraavista:

i) muut samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvat konserniyhteisöt;

ii) muut kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit;

b) tarkasteltava, missä määrin unioniin sijoittautuneisiin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin voitaisiin soveltaa kriisinratkaisuvälineitä ja käyttää kriisinratkaisuvaltuuksia koordinoidusti, mukaan lukien toimenpiteet, joiden avulla voidaan edesauttaa sitä, että kolmas osapuoli ostaisi konsernin kokonaisuudessaan, sen erillisiä liiketoiminta-alueita tai konsernin eri yhteisöjen tuottamia toimintoja taikka yksittäisiä konserniyhteisöjä tai kriisinratkaisun kohteena olevia konserneja, sekä tunnistettava koordinoidun kriisinratkaisun mahdolliset esteet;";

f) lisätään 12 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkistaminen suoritetaan kriisinratkaisutoimien täytäntöönpanon tai 21 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käytön jälkeen.

Asettaessaan tämän artiklan 9 kohdan o ja p alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetussa tilanteessa kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon määräajan, joka on asetettu direktiivin 2013/36/EU 104 b artiklassa tarkoitetun vaatimuksen noudattamiselle."

4) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Konserni katsotaan purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuneuvosto pystyy uskottavasti joko likvidoimaan konserniyhteisöt tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan konserniyhteisöjen kriisinratkaisun soveltaen kyseisen konsernin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin kriisinratkaisuvälineitä ja käyttäen kriisinratkaisuvaltuuksia siten, että se samalla välttää mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta niiden jäsenvaltioiden, joissa konserniyhteisöt sijaitsevat, muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille merkittäviä haitallisia seurauksia, mukaan lukien laajempi rahoitusalan epävakaus tai koko järjestelmän laajuiset tapahtumat, ja pyrkii varmistamaan kyseisten konserniyhteisöjen kriittisten toimintojen jatkuvuuden, jos ne ovat helposti erotettavissa hyvissä ajoin tai muilla keinoin.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa EPV:lle hyvissä ajoin, jos konsernia ei katsota purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoiseksi.

Konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisinratkaisun kohteena olevasta konsernista kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuudet tämän artiklan mukaisesti.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu arviointi on toteutettava koko konsernia koskevan purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnin lisäksi.";

b) lisätään 9 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Yhteisön on kahden viikon kuluessa tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti annetun selvityksen vastaanottamisesta ehdotettava kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisia toimenpiteitä ja aikataulua niiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että yhteisö tai emoyritys noudattaa 12 f tai 12 g artiklaa sekä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, jos olennainen purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien este johtuu jommastakummasta seuraavista tilanteista:

i) yhteisö täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, kun se otetaan huomioon kunkin direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun vaatimuksen lisäksi, mutta ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, laskettuna tämän asetuksen 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti; tai

ii) yhteisö ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 494 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia.

Ehdottaessaan toisessa alakohdassa tarkoitettua toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulua yhteisön on otettava huomioon olennaisen esteen syyt. Kriisinratkaisuneuvoston on toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan arvioitava, voidaanko näillä toimenpiteillä tehokkaasti puuttua kyseiseen olennaiseen esteeseen tai poistaa se.";

c) muutetaan 11 kohta seuraavasti:

i) korvataan i ja j alakohdassa ilmaus "12 artiklassa" ilmauksella "12 f ja 12 g artiklassa";

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

"k) velvoittaa yhteisö toimittamaan suunnitelma, jonka tarkoituksena on palauttaa tämän asetuksen 12 f ja 12 g artiklan vaatimustenmukaisuus, ilmaistuna prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja tapauksen mukaan yhteenlasketun puskurivaatimuksen mukaisuus sekä tämän asetuksen 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisuus, ilmaistuna prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklassa tarkoitettujen vastuiden kokonaismäärästä;

l) jotta 12 f ja 12 g artiklan jatkuva noudattaminen voidaan varmistaa, velvoittaa yhteisö muuttamaan

i) omien varojen instrumenttien maturiteettiprofiili toimivaltaisen viranomaisen, myös EKP:n, suostumuksen saatuaan, ja

ii) 12 c artiklassa ja 12 g artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen maturiteettiprofiili."

5) Lisätään artikla seuraavasti:

"10 a artikla

Valtuudet kieltää tietyt voiton- ja muut jaot

1. Jos yhteisö on tilanteessa, jossa se täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, kun se otetaan huomioon kunkin direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun vaatimuksen lisäksi, mutta se ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, laskettuna tämän asetuksen 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, kriisinratkaisuneuvostolla on oltava valtuudet kieltää tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti yhteisöä jakamasta suurempaa määrää kuin tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvä jakokelpoinen enimmäismäärä, jäljempänä "M-MDA", minkään seuraavan toimen avulla eli yhteisö ei saa

a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;

b) luoda velvoitetta maksaa muuttuvia palkkioita tai lisäeläke-etuuksia taikka maksaa muuttuvia palkkioita, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona yhteisö ei ole täyttänyt yhteenlaskettua puskurivaatimusta; tai

c) suorittaa ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluviin instrumentteihin liittyviä maksuja.

Jos yhteisö on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa tilanteessa, sen on viipymättä ilmoitettava tästä kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle ja kriisinratkaisuneuvostolle.

2. Yhteisön kriisinratkaisuneuvoston on 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa toimivaltaisia viranomaisia, tarvittaessa myös EKP:tä, kuultuaan ilman tarpeetonta viivytystä arvioitava, käyttääkö se 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia, ottaen huomioon kaikki seuraavat tekijät:

a) vaatimusten noudattamatta jättämisen syy, kesto ja laajuus sekä sen vaikutus purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin;

b) yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen ja todennäköisyys, että se lähitulevaisuudessa täyttää 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun edellytyksen;

c) todennäköisyys, että yhteisö pystyy varmistamaan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisen kohtuullisessa ajassa;

d) jos yhteisö ei pysty korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b ja 72 c artiklan taikka tämän asetuksen 12 c artiklan tai 12 g artiklan 2 kohdan mukaisia hyväksyttävyys- tai maturiteettikriteereitä, se, onko tämä kyvyttömyys epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa;

e) onko 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käyttö asianmukaisin ja oikeasuhteisin keino puuttua yhteisön tilanteeseen ottaen huomioon sen mahdollinen vaikutus asianomaisen yhteisön rahoitusehtoihin ja purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin.

Kriisinratkaisuneuvoston on toistettava arviointinsa siitä, käyttääkö se 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia vähintään kerran kuukaudessa niin kauan kuin yhteisö on edelleen 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa.

3. Jos kriisinratkaisuneuvosto katsoo, että yhteisö on edelleen 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa yhdeksän kuukauden kuluttua siitä, kun yhteisö on ilmoittanut tällaisesta tilanteesta, kriisinratkaisuneuvoston on toimivaltaisia viranomaisia, tarvittaessa myös EKP:tä, kuultuaan käytettävä 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia, paitsi jos kriisinratkaisuneuvosto katsoo arvioinnin jälkeen, että vähintään kaksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) vaatimusten noudattamatta jättäminen johtuu rahoitusmarkkinoiden toiminnan vakavista häiriöistä, mikä johtaa laaja-alaiseen rahoitusmarkkinoiden stressitilanteeseen useilla rahoitusmarkkinoiden eri segmenteillä;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettu häiriö johtaa paitsi yhteisön omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkainstrumenttien hintojen epävakauden lisääntymiseen tai yhteisön lisääntyneisiin kuluihin, myös markkinoiden sulkeutumiseen kokonaan tai osittain, mikä estää yhteisöä laskemasta kyseisille markkinoille liikkeeseen omien varojen instrumentteja ja hyväksyttäviä velkainstrumentteja;

c) edellä b alakohdassa tarkoitettu markkinoiden sulkeutuminen voidaan todeta paitsi asianomaisen yhteisön myös useiden muiden yhteisöjen osalta;

d) edellä a alakohdassa tarkoitettu häiriö estää asianomaista yhteisöä laskemasta liikkeeseen omien varojen instrumentteja ja hyväksyttäviä velkainstrumentteja riittävästi vaatimusten noudattamatta jättämisen korjaamiseksi; tai

e) 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käytöllä on kielteisiä heijastusvaikutuksia osaan pankkialaa, mikä mahdollisesti heikentäisi rahoitusvakautta.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta sovelletaan, kriisinratkaisuneuvoston on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, tarvittaessa myös EKP:lle, päätöksestään ja selitettävä arviointiaan kirjallisesti.

Kriisinratkaisuneuvoston on kuukausittain arvioitava uudelleen soveltuuko ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu poikkeus.

4. M-MDA on laskettava kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella. M-MDA:sta on vähennettävä kaikki 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun toimen seurauksena suoritetut määrät.

5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu

a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty kaikki tämän artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun toimen seurauksena jaetut voitot tai suoritetut maksut;

lisättynä

b) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty kaikki tämän artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun toimen seurauksena jaetut voitot tai suoritetut maksut;

vähennettynä

c) määrillä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut erät jätettäisiin jakamatta.

6. Edellä olevassa 4 kohdassa tarkoitettu kerroin on määritettävä seuraavasti:

a) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, kerroin on 0;

b) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen toisessa kvartiilissa, kerroin on 0,2;

c) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;

d) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän artiklan 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6.

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Kvartiilin alaraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiilin yläraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \times Q_n$$

jossa ”Q_n” = kyseisen kvartiilin järjestysluku.”

6) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”*12 artikla*

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset

1. Kriisinratkaisuneuvoston on toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan määritettävä 12 a–12 i artiklassa tarkoitetut, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien alaisia omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset, jotka 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien ja 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen sekä konsernien on jatkuvasti täytettävä, kun kyseisten kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen, mukaan lukien konserneihin kuuluvien yhteisöjen, on ilmoitettava direktiivin 2014/59/EU 45 i artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetut tiedot sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle, johon ne ovat sijoittautuneet.

Kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot kriisinratkaisuneuvostolle ilman aiheetonta viivytystä.

3. Laatiessaan 9 artiklan mukaisia kriisinratkaisusuunnitelmia kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan määritettävä 12 a–12 i artiklassa tarkoitetut alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien alaisia omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset, jotka 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on jatkuvasti täytettävä. Tällöin sovelletaan 31 artiklassa säädettyä menettelyä.

4. Kriisinratkaisuneuvoston on suoritettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määritys samanaikaisesti 8 artiklan mukaisten kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen ja ajan tasalle saattamisen kanssa.

5. Kriisinratkaisuneuvoston on osoitettava määrityksensä tulos kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kriisinratkaisuneuvoston ohjeet täytäntöön 29 artiklan mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvoston on vaadittava kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia todentamaan ja varmistamaan, että yhteisöt ja konsernit täyttävät jatkuvasti tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset.

6. Kriisinratkaisuneuvoston on ilmoitettava EKP:lle ja EPV:lle kutakin yhteisöä ja konsernia varten 1 kohdan mukaisesti määrittämistään omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevista vaatimuksista.

7. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan tehokas ja johdonmukainen soveltaminen, kriisinratkaisuneuvosto antaa ohjeita ja osoittaa ohjeistusta kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tietyistä yhteisöistä tai konserneista.

12 a artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen ja laskeminen

1. Kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut yhteisöt täyttävät jatkuvasti omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset tämän artiklan ja 12 b–12 i artiklan mukaisesti, jos näissä artikloissa sitä edellytetään.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus lasketaan tapauksen mukaan 12 d artiklan 3, 4 tai 6 kohdan mukaisesti omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määränä ja ilmaistaan prosenttiosuutena seuraavista:

a) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asianomaisen yhteisön kokonaisriskin määrä laskettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti; ja

b) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asianomaisen yhteisön vastuiden kokonaismäärä laskettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklan mukaisesti.

12 b artikla

Vapautus omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta

1. Sen estämättä, mitä 12 a artiklassa säädetään, kriisinratkaisuneuvoston on vapautettava katetuilla joukkovelkakirjalainoilla rahoitetut kiinnitysluottolaitokset, jotka kansallisen lainsäädännön nojalla eivät saa ottaa vastaan talletuksia, 12 a artiklan 1 kohdassa säädetystä vaatimuksesta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) nämä laitokset likvidoidaan kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä tai muuntyyppisissä näitä laitoksia varten säädetyissä ja direktiivin 2014/59/EU 38, 40 tai 42 artiklan mukaisesti täytäntöön pantavissa menettelyissä; ja

b) edellä a alakohdassa tarkoitetuilla menettelyillä varmistetaan, että näiden laitosten velkojat, mukaan lukien tapauksen mukaan katettujen joukkovelkakirjalainojen haltijat, kantavat tappioita siten, että kriisinratkaisutavoitteet täytetään.

2. Laitokset, jotka on vapautettu 12 artiklan 1 kohdassa vahvistetusta vaatimuksesta, eivät saa olla osa 12 f artiklan 1 kohdassa tarkoitettua konsolidointia.

12 c artikla

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen hyväksyttävät velat

1. Velat on sisällytettävä kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin ainoastaan, jos ne täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 seuraavissa artikloissa tarkoitetut edellytykset:

a) 72 a artikla;

b) 72 b artikla lukuun ottamatta 2 kohdan d alakohtaa; ja

c) 72 c artikla.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, silloin kun tässä asetuksessa viitataan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a tai 92 b artiklan vaatimuksiin, kyseisiä artikloita sovellettaessa hyväksyttävät velat koostuvat kyseisen asetuksen 72 k artiklassa määritellyistä ja kyseisen asetuksen toisen osan I osaston 5 a luvun mukaisesti määritetyistä hyväksyttävistä veloista.

2. Velat, jotka aiheutuvat velkainstrumenteista, jotka sisältävät kytkettyjä johdannaisia, kuten strukturoidut velkakirjat, ja jotka täyttävät 1 kohdan ensimmäisen alakohdan edellytykset, lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklan 2 kohdan l alakohtaa, on sisällytettävä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ainoastaan, jos toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) velkainstrumentista aiheutuvasta velasta on liikkeeseen laskettaessa tiedossa pääoma, joka on kiinteä tai kasvava ja johon kytketyn johdannaisen piirteet eivät vaikuta, ja velkainstrumentista, mukaan lukien kytketty johdannainen, aiheutuvan velan kokonaismäärä voidaan määrittää päivittäin suhteessa sellaisen samankaltaisen instrumentin, johon ei kohdistu luottoriskiä, aktiivisiin likvideihin kahdensuuntaisiin markkinoihin asetuksen (EU) N:o 575/2013 104 ja 105 artiklan mukaisesti; tai

b) velkainstrumentti sisältää sopimusehdon, jossa täsmennetään, että vaateen arvo liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyysmenettelyn ja kriisinratkaisun yhteydessä on kiinteä tai kasvava eikä se ylitä alun perin maksettua velan määrää.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin velkainstrumentteihin, mukaan lukien niiden kytkettyihin johdannaisiin, ei tule soveltaa nettoutussopimusta eikä tällaisten instrumenttien arvostamiseen tule soveltaa direktiivin 2014/59/EU 49 artiklan 3 kohtaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut velat on sisällytettävä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ainoastaan siltä osin, kuin velka vastaa ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua pääomaa tai kyseisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua kiinteää tai kasvavaa määrää.

3. Jos velat on laskenut liikkeeseen sellainen unioniin sijoittautunut tytäryritys sen nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, ja kun tämä tytäryritys kuuluu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, kyseiset velat sisällytetään kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) velat on laskettu liikkeeseen 12 g artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti;

b) kyseisiin velkoihin liittyvien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttäminen 21 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

c) velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on laskettu vähentämällä:

   i) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle liikkeeseen lasketut ja sen joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä ostamat velat sekä 12 g artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti liikkeeseen lasketut omat varat

   ii) 12 g artiklan 1 kohdan mukaisesti vaaditusta määrästä.

4. Rajoittamatta 12 d artiklan 4 kohdan tai 12 e artiklan 1 kohdan a alakohdan vähimmäisvaatimuksen soveltamista kriisinratkaisuneuvoston on omasta aloitteestaan kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta varmistettava, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla 12 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen osa, joka on yhtä kuin kahdeksan prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina. Kriisinratkaisuneuvosto voi sallia, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla taso, joka on vähemmän kuin kahdeksan prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, mutta enemmän kuin määrä, joka saadaan soveltamalla kaavaa (1-(X1/X2)) × kahdeksan prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, edellyttäen, että kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, kun kyseisen asetuksen 72 b artiklan 3 kohdan nojalla mahdollinen vähennys huomioon ottaen:

X1 = 3,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä; ja

X2 = summa, joka on 18 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen määrä.

Jos tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltaminen johtaa niiden kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 kohtaa, vaatimukseen, joka on suurempi kuin 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, kriisinratkaisuneuvoston on asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta rajattava 12 f artiklassa tarkoitettu vaatimuksen osa, joka on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, määrään, joka on yhtä kuin 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos kriisinratkaisuneuvosto on arvioinut, että

a) kriisinratkaisurahaston käyttöä ei pidetä kriisinratkaisusuunnitelmassa vaihtoehtona kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisemisessa, ja

b) jos a alakohtaa ei sovelleta, 12 f artiklassa tarkoitettu vaatimus mahdollistaa sen, että kyseinen kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen.

Suorittaessaan toisessa alakohdassa tarkoitettua arviointia kriisinratkaisuneuvoston on otettava myös huomioon asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liiketoimintamalliin kohdistuvan suhteettoman vaikutuksen riski.

Tämän kohdan toista alakohtaa ei sovelleta niihin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, joihin sovelletaan 12 d artiklan 5 kohtaa.

5. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, jotka eivät ole G-SII-laitoksia eivätkä kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, kriisinratkaisuneuvosto voi joko omasta aloitteestaan kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta päättää, että 12 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen osa, joka on enemmän kuin kahdeksan prosenttia yhteisön velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, ja tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettua kaavaa soveltaen saatu määrä, sen mukaan kumpi on suurempi, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on maksukyvyttömyyttä koskevassa kansallisessa ensisijaisuusjärjestyksessä sama asema kuin tietyillä veloilla, jotka on rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti;

b) on olemassa riski, että alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien suunniteltu soveltaminen muihin kuin etuoikeudeltaan huonompiin velkoihin, joita ei ole rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti, aiheuttaa tällaisista veloista syntyvien saamisten velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa;

c) omien varojen ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei b alakohdassa tarkoitetuille velkojille aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa.

Jos kriisinratkaisuneuvosto toteaa, että velkaluokassa, johon kuuluu hyväksyttäviä velkoja, sellaisten velkojen kokonaismäärä, jotka rajataan tai kohtuullisen todennäköisesti rajataan alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti, on yli kymmenen prosenttia kyseisen luokan kokonaismäärästä, kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua riskiä.

6. Sovellettaessa 4, 5 ja 7 kohtaa johdannaisvelat on luettava mukaan velkojen kokonaismäärään siten, että vastapuolen nettoutusoikeudet tunnustetaan täysimääräisesti.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omat varat, joita käytetään yhteenlasketun puskurivaatimuksen noudattamiseksi, on hyväksyttävä 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamiseen.

7. Kriisinratkaisuneuvosto voi tämän artiklan 3 kohdasta poiketen päättää, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia, tai joihin sovelletaan tämän asetuksen 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, on täytettävä tämän asetuksen 12 f artiklassa tarkoitettu vaatimus omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, siinä määrin kuin näiden omien varojen, instrumenttien ja velkojen, johtuen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön velvoitteesta noudattaa yhteenlasketun puskurivaatimusta ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa sekä tämän asetuksen 12 d artiklan 4 kohdassa ja 12 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, summa ei ylitä korkeampaa seuraavista:

a) kahdeksan prosenttia yhteisön velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina; tai

b) kaavan A × 2 + B × 2 + C soveltamisesta saatava määrä, kun A, B ja C ovat seuraavat:

A = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetusta vaatimuksesta tuloksena oleva määrä;

B = direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetusta vaatimuksesta tuloksena oleva määrä;

C = yhteenlasketusta puskurivaatimuksesta tuloksena oleva määrä.

8. Kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa ja jotka täyttävät yhden tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetyistä edellytyksistä, enintään 30 prosentille kaikista niistä kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen määrästä, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa ja joille kriisinratkaisuneuvosto määrittää 12 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen.

Kriisinratkaisuneuvosto tarkastelee edellytyksiä seuraavasti:

a) edeltävässä purkamis- tai uudelleenjärjestelymahdollisuuksien arvioinnissa on havaittu purkamis- tai uudelleenjärjestelymahdollisuuksien olennaisia esteitä ja joko

i) korjaavia toimia ei ole toteutettu 10 artiklan 11 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisen jälkeen kriisinratkaisuneuvoston asettamassa aikataulussa, tai

ii) havaittuihin olennaisiin esteisiin ei voida puuttua käyttämällä 10 artiklan 11 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettu valtuuksien käyttäminen poistaisi osittain tai kokonaan purkamis- tai uudelleenjärjestelymahdollisuuksien olennaisista esteistä aiheutuvan kielteisen vaikutuksen;

b) kriisinratkaisuneuvosto katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteutettavuus ja uskottavuus on rajallinen, kun otetaan huomioon yhteisön koko, sen sidokset, sen toiminnan luonne, laajuus, riskit ja monitahoisuus, sen oikeudellinen muoto ja sen osakkeenomistusrakenne; tai

c) direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetusta vaatimuksesta ilmenee se seikka, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, joka on G-SII-laitos tai johon sovelletaan tämän asetuksen 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, kuuluu riskien osalta ylimmän 20 prosentin joukkoon laitoksista, joille kriisinratkaisuneuvosto määrittää tämän asetuksen 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen prosenttilukujen soveltamiseksi kriisinratkaisuneuvoston on pyöristettävä laskelman tulos lähimpään kokonaislukuun.

9. Kriisinratkaisuneuvoston on tehtävä toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan 5 tai 7 kohdassa tarkoitetut päätökset.

Kyseisiä päätöksiä tehdessään kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon myös

a) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen instrumenttien ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien markkinoiden syvyys, tällaisten instrumenttien hinnoittelu, jos niitä on olemassa, ja se aika, joka on tarpeen sellaisten transaktioiden toteuttamiseksi, joita tarvitaan päätöksen noudattamiseksi;

b) sellaisten hyväksyttävien velkainstrumenttien määrä, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähemmän kuin vuosi alkaen siitä päivästä, jona päätös määrällisistä muutoksista tämän artiklan 5 ja 7 kohdassa tarkoitettuihin vaatimuksiin tehdään;

c) sellaisten instrumenttien saatavuus ja määrä, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohdan edellytystä;

d) se, onko niiden velkojen määrä, jotka on rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti ja joilla on tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä sama tai huonompi asema kuin ensisijaisuusjärjestyksessä korkeimmilla hyväksyttävillä veloilla, merkittävä verrattuna kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin. Jos soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen määrä ei ylitä viittä prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä, ulkopuolelle rajattua määrää ei ole syytä pitää merkittävänä. Kyseisen kynnyksen ylittyessä kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen merkittävyyttä;

e) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili sekä sen vakaus ja sen kyky edistää taloutta; ja

f) mahdollisten rakenneuudistuskustannusten vaikutus kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen.

12 d artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittäminen

1. Kriisinratkaisuneuvoston on toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan määritettävä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus seuraavien kriteerien perusteella:

a) tarve varmistaa, että kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisi voidaan ratkaista soveltamalla kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kriisinratkaisuvälineitä, tarvittaessa myös velan arvon alentamista, siten, että kriisinratkaisutavoitteet täytetään;

b) tarve varmistaa, että kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä ja sen tytäryrityksillä, jotka ovat laitoksia tai 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on tarvittaessa riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja sen varmistamiseksi, että jos niihin sovellettaisiin velan arvon alentamista tai alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia, tappiot voitaisiin kattaa ja asiaankuuluvien yhteisöjen kokonaispääomaosuuden ja tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusasteen osalta voitaisiin palata tasolle, jolla ne kykenisivät edelleen täyttämään toimiluvalle asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten niille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla;

c) tarve varmistaa, että jos kriisinratkaisusuunnitelmassa ennakoidaan mahdollisuutta jättää hyväksyttävien velkojen tiettyjä luokkia tämän asetuksen artiklan 27 artiklan 5 kohdan mukaisen velan arvon alentamisen ulkopuolelle tai siirtää ne vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä on riittävästi omia varoja ja muita hyväksyttäviä velkoja tappioiden kattamiseksi ja kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kokonaispääomaosuuden ja tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusasteen palauttamiseksi tasolle, jolla se kykenisi edelleen täyttämään toimiluvalle asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten sille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla;

d) yhteisön koko, liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili;

e) se, missä määrin yhteisön kaatuminen haittaisi rahoitusvakautta, mukaan lukien jos häiriöt leviäisivät muihin laitoksiin tai yhteisöihin, sen vuoksi, että yhteisöllä on sidonnaisuuksia kyseisiin muihin laitoksiin tai yhteisöihin tai muuhun rahoitusjärjestelmään.

2. Jos kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että kriisinratkaisutoimia on toteutettava tai että asiaankuuluviin pääomainstrumentteihin ja hyväksyttäviin velkoihin kohdistuvia alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia on 21 artiklan mukaisesti käytettävä, 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun asianmukaisen kriisinratkaisuskenaarion mukaisesti 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen on vastattava määrää, joka on riittävä sen varmistamiseksi, että

a) tappiot, joita yhteisölle odotetaan aiheutuvan, katetaan täysimääräisesti, jäljempänä ”tappioiden kattaminen”;

b) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ja sen tytäryritysten, jotka ovat laitoksia tai 12 artiklan 1 tai 3 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, pääomapohja vahvistetaan tasolle, joka on tarpeen, jotta ne kykenevät edelleen täyttämään toimiluvalle asetetut ehdot ja jatkamaan toimintoja, joita varten niille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU, direktiivin 2014/65/EU tai muun vastaavan säädöksen nojalla, asianmukaisen ajanjakson ajan, joka ei ole pidempi kuin vuosi, jäljempänä ”pääomapohjan vahvistaminen”.

Jos kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että yhteisö on likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai muissa vastaavissa kansallisissa menettelyissä, kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava, onko perusteltua rajoittaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus kyseisen yhteisön osalta niin, että se ei ylitä määrää, joka on riittävä kattamaan tappiot ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

Kriisinratkaisuneuvoston arvioinnissa on erityisesti arvioitava toisessa alakohdassa tarkoitettua rajoitusta sen suhteen, mikä on sen mahdollinen vaikutus rahoitusvakauteen ja rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden leviämisen riskiin.

3. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määrän on oltava seuraava:

a) laskettaessa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:

   i) kriisinratkaisussa katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettuja, kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevia vaatimuksia kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla; ja

   ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että kriisinratkaisun jälkeinen kriisinratkaisun kohteena ollut konserni voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun kokonaispääomaosuutta koskevan vaatimuksensa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetun vaatimuksen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteuttamisen jälkeen; ja

b) laskettaessa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:

   i) kriisinratkaisussa katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla; ja

   ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että kriisinratkaisun jälkeinen kriisinratkaisun kohteena oleva konserni voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteuttamisen jälkeen.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan a alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä kokonaisriskin määrällä.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan b alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti laskettu määrä vastuiden kokonaismäärällä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä yksittäistä vaatimusta määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Edellisissä alakohdissa tarkoitettuja pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston on:

a) käytettävä asiaankuuluvan kokonaisriskin määrän tai vastuiden kokonaismäärän tuoreimpia ilmoitettuja arvoja, joita on tarkistettu kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetyistä kriisinratkaisutoimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella; ja

b) toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan tarkistettava direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua nykyistä vaatimusta vastaava määrä alas- tai ylöspäin määrittääkseen vaatimuksen, jota kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön sovelletaan parhaaksi arvioidun kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon jälkeen.

Kriisinratkaisuneuvoston on voitava korottaa ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa säädettyä vaatimusta asianmukaisella tarvittavalla määrällä sen varmistamiseksi, että yhteisö pystyy säilyttämään kriisinratkaisun jälkeen markkinoiden riittävän luottamuksen tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pitempi.

Tämän kohdan kuudetta alakohtaa sovellettaessa kyseisessä alakohdassa tarkoitettu määrä vahvistetaan samalle tasolle kuin kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen jälkeen sovellettava yhteenlaskettu puskurivaatimus, vähennettynä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla määrällä.

Tämän kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettua määrää on tarkistettava alaspäin, jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan toteaa olevan mahdollista ja uskottavaa, että pienempi määrä riittäisi säilyttämään markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos tai 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisurahastosta saataviin rahoitusosuuksiin 27 artiklan 7 kohdan ja 76 artiklan 3 kohdan mukaisesti kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon jälkeen. Kyseistä määrää on tarkistettava ylöspäin, jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan toteaa, että korkeampi määrä on tarpeen markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että laitos tai 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisurahastosta saataviin rahoitusosuuksiin 27 artiklan 7 kohdan ja 76 artiklan 3 kohdan mukaisesti tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pitempi.

4. Niiden kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, joihin ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklaa ja jotka kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jonka kokonaisvarat ovat yli 100 miljardia euroa, tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vaatimustason on oltava vähintään:

a) 13,5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti; ja

b) 5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä 12 c artiklassa säädetään, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vaatimustaso, joka on yhtä kuin 13,5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja yhtä kuin 5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän asetuksen 12 c artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla.

5. Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä kriisinratkaisuneuvoston on sovellettava tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä vaatimuksia kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, johon ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklaa ja joka kuuluu kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jonka kokonaisvarat ovat alle 100 miljardia euroa, ja jonka kansallinen kriisinratkaisuviranomainen on arvioinut aiheuttavan kohtuullisen todennäköisesti järjestelmäriskin kaatuessaan.

Kun kansallinen kriisinratkaisuviranomainen tekee päätöksen tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun pyynnön esittämisestä, sen on otettava huomioon

a) talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista;

b) missä määrin hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille on rajoittunut;

c) missä määrin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö turvautuu ydinpääomaan (CET1) 12 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi.

Se, että kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ei esitä pyyntöä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, ei vaikuta kriisinratkaisuneuvoston mahdollisiin 12 c artiklan 5 kohdan nojalla tekemiin päätöksiin.

6. Sellaisten yhteisöjen osalta, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määrän on oltava seuraava:

a) laskettaessa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:

   i) katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettuja yhteisöä koskevia vaatimuksia; ja

   ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että yhteisö voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun kokonaispääomaosuutta koskevan vaatimuksensa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetun vaatimuksensa sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu; ja

b) laskettaessa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:

   i) katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua yhteisön vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta; ja

   ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että yhteisö voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksensa sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan a alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä kokonaisriskin määrällä.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan b alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti laskettu määrä vastuiden kokonaismäärällä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä yksittäistä vaatimusta määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Edellisissä alakohdissa tarkoitettuja pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston on:

a) käytettävä asiaankuuluvan kokonaisriskin määrän tai vastuiden kokonaismäärän tuoreimpia ilmoitettuja arvoja, tarkistettuna kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetyistä toimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella; ja

b) toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan tarkistettava alas- tai ylöspäin direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua nykyistä vaatimusta vastaava määrä määrittääkseen vaatimuksen, jota asianomaiseen yhteisöön sovelletaan sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu.

Kriisinratkaisuneuvoston on voitava korottaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua vaatimusta asianmukaisella tarvittavalla määrällä sen varmistamiseksi, että sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty 21 artiklan mukaisesti, yhteisö pystyy säilyttämään markkinoiden riittävän luottamuksen tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pitempi.

Tämän kohdan kuudetta alakohtaa sovellettaessa kyseisessä alakohdassa tarkoitettu määrä vahvistetaan samalle tasolle kuin tämän asetuksen 21 artiklassa tarkoitetun valtuuksien käyttämisen tai kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen sovellettava yhteenlaskettu puskurivaatimus, vähennettynä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla määrällä.

Tämän kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettua määrää on tarkistettava alaspäin, jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan toteaa olevan mahdollista ja uskottavaa, että pienempi määrä riittäisi säilyttämään markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos tai 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisurahastosta saataviin rahoitusosuuksiin 27 artiklan 7 kohdan ja 76 artiklan 3 kohdan mukaisesti 21 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käytön tai

kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen. Kyseistä määrää on tarkistettava ylöspäin, jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan toteaa, että korkeampi määrä on tarpeen markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että laitos tai 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisurahastosta saataviin rahoitusosuuksiin 27 artiklan 7 kohdan ja 76 artiklan 3 kohdan mukaisesti tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pitempi.

7. Jos kriisinratkaisuneuvosto arvioi, että hyväksyttävien velkojen tietyt luokat kohtuullisen todennäköisesti jätetään kokonaan tai osittain 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti velan arvon alentamisen ulkopuolelle tai ne saatetaan siirtää vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on täytettävä omilla varoilla tai muilla hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät

a) kattamaan 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrän;

b) varmistamaan, että 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät.

8. Kriisinratkaisuneuvoston päätöksen, jolla otetaan käyttöön omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus tämän artiklan mukaisesti, on sisällettävä perustelut, mukaan lukien tämän artiklan 2–7 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden kattava arviointi, ja kriisinratkaisuneuvoston on tarkasteltava sitä uudelleen ilman aiheetonta viivytystä direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetun vaatimuksen tason mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.

9. Sovellettaessa tämän artiklan 3 ja 6 kohtaa pääomavaatimuksia on tulkittava siten kuin toimivaltainen viranomainen soveltaa siirtymäsäännöksiä, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kymmenennen osan I osaston 1, 2 ja 4 luvussa ja kansallisen lainsäädännön säännöksissä, joissa käytetään kyseisessä asetuksessa toimivaltaisille viranomaisille annettuja vaihtoehtoja.

12 e artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittäminen G-SII-laitosten kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille ja EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten unionissa sijaitseville olennaisille tytäryrityksille

1. Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sellaista kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä, joka on G-SII-laitos tai osa G-SII-laitosta, koskeva vaatimus muodostuu seuraavista:

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 494 artiklassa tarkoitetut vaatimukset; ja

b) kaikki omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimukset, jotka kriisinratkaisuneuvosto on määrittänyt erityisesti kyseiseen yhteisöön liittyen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee ulkopuolisen G-SII-laitoksen unionissa sijaitsevaa olennaista tytäryritystä, muodostuu seuraavista:

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 b ja 494 artiklassa tarkoitetut vaatimukset; ja

b) kaikki omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimukset, jotka kriisinratkaisuneuvosto on määrittänyt erityisesti kyseiseen olennaiseen tytäryritykseen liittyen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jotka on täytettävä 12 g artiklan ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 b artiklan 2 kohdan edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla.

3. Kriisinratkaisuneuvoston on otettava käyttöön 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimus ainoastaan

a) siinä tapauksessa, että tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tai 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vaatimus ei riitä täyttämään 12 d artiklassa vahvistettuja edellytyksiä; ja

b) siinä määrin, että varmistetaan 12 d artiklassa vahvistettujen edellytysten täyttyminen.

4. Kriisinratkaisuneuvoston päätöksen, jolla otetaan käyttöön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimus tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan tai tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, on sisällettävä perustelut, mukaan lukien tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden kattava arviointi, ja kriisinratkaisuneuvoston on tarkasteltava sitä uudelleen ilman aiheetonta viivytystä direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetun, kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin tai EU:n ulkopuolisen G-SII-laitoksen unionissa sijaitsevaan olennaiseen tytäryritykseen sovellettavan vaatimuksen tason mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.

12 f artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin

1. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on noudatettava 12 c–12 e artiklan vaatimuksia konsolidoinnin perusteella kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tasolla.

2. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää konsernitason kriisinratkaisuviranomaista, jos kyseinen viranomainen ei ole sama kuin kriisinratkaisuneuvosto, ja konsolidointiryhmän valvojaa kuultuaan 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen, joka koskee osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, 12 c–12e artiklassa vahvistettujen vaatimusten perusteella sekä sen perusteella, onko konsernin kolmannessa maassa toimivat tytäryritykset purettava erikseen kriisinratkaisusuunnitelman nojalla.

3. Kriisinratkaisuneuvosto päättää 3 artiklan 1 kohdan 24 b alakohdan b alakohdan mukaisesti määriteltyjen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden ja ensisijaisen kriisinratkaisustrategian perusteella, mitä kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvia yhteisöjä vaaditaan noudattamaan 12 d artiklan 3 ja 4 kohtaa ja 12 e artiklan 1 kohtaa sen varmistamiseksi, että koko kriisinratkaisun kohteena oleva konserni noudattaa tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa, ja kuinka kyseisten yhteisöjen on tehtävä se kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti.

12 g artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen yhteisöihin, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä

1. Laitosten, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai kolmannen maan yhteisön tytäryrityksiä mutta jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on noudatettava 12 d artiklassa säädettyjä vaatimuksia yksittäisenä laitoksena.

Kriisinratkaisuneuvosto voi toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan päättää soveltaa tässä artiklassa säädettyä vaatimusta 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön, joka on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys mutta joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, unionissa emoyrityksenä toimivien yritysten, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä mutta jotka ovat kolmansien maiden yhteisöjen tytäryrityksiä, on noudatettava 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjä vaatimuksia konsolidoinnin perusteella.

Edellä olevan 3 artiklan 1 kohdan 24 b alakohdan b alakohdan mukaisesti määriteltyjen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvien luottolaitosten, mutta jotka eivät ole itse kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ja keskusyhteisön, joka ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sekä kaikkien kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, joihin ei sovelleta 12 f artiklan 3 kohdan mukaista vaatimusta, on noudatettava 12 d artiklan 6 kohtaa yksittäisenä laitoksena.

Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee tässä kohdassa tarkoitettua yhteisöä, on määritettävä 12 d artiklassa säädettyjen vaatimusten perusteella.

2. Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä, on täytettävä yhdellä tai useammalla seuraavista:

a) velat,

   i) jotka on laskettu liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja jotka ovat sen ostamia joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä, jotka ostivat velat tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvalta yhteisöltä, tai jotka on laskettu liikkeeseen muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvalle nykyiselle osakkeenomistajalle ja jotka ovat tämän ostamia, niin kauan kuin alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttö 21 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

   ii) jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut hyväksyttävyyskriteerit, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k, l ja m alakohtaa ja 72 b artiklan 3–5 kohtaa;

   iii) jotka tulevat tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä i alakohdassa tarkoitettua edellytystä ja joita ei voida hyväksyä omien varojen vaatimukseen;

iv) joihin sovelletaan 21 artiklan mukaisesti alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia tavalla, joka on johdonmukainen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisustrategian kanssa erityisesti siten, että se ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

v) joiden omistusoikeuden hankintaa ei ole rahoittanut suoraan eikä välillisesti tämän artiklan soveltamisalaan kuuluva yhteisö;

vi) joita koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että tämän artiklan soveltamisalaan kuuluva yhteisö tapauksen mukaan toteuttaisi velkojen osto-option, lunastuksen, takaisinoston tai varhaisen takaisinmaksun muuten kuin kyseisen yhteisön maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä, eikä kyseinen yhteisö ilmaise tätä muulla tavoin;

vii) joita koskevissa säännöksissä ei anneta haltijalle oikeutta nopeuttaa tulevaa suunniteltua koron tai pääoman maksua muuten kuin tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan yhteisön maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä;

viii) joihin tapauksen mukaan liittyvien koron- tai osingonmaksujen määrää ei muuteta tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan yhteisön tai sen emoyrityksen luottokelpoisuuden perusteella;

b) omat varat seuraavasti:

i) ydinpääoma (CET1), ja

ii) muut omat varat, jotka

— on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia; tai

— on laskettu liikkeeseen muille kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia, niin kauan kuin alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö 21 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä.

3. Kriisinratkaisuneuvosto voi sallia, että 12 a artiklan 1 kohdan vaatimus täytetään kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;

b) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää 12 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen;

c) takaus annetaan vähintään sitä vaatimusta vastaavalle määrälle, jonka se korvaa;

d) takaus lankeaa maksettavaksi, jos tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan tai muita vastuitaan eräpäivänä taikka tytäryrityksen osalta on tehty 21 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, sen mukaan, kumpi on aiempi;

e) vähintään 50 prosentille takauksen määrästä on vakuutena Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/47/EY (*) 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty rahoitusvakuusjärjestely;

f) takauksen kattava vakuus täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 197 artiklan vaatimukset, ja se on sopivan varovaisten aliarvostusten jälkeen riittävä kattamaan e alakohdassa tarkoitetun vakuutena olevan määrän;

g) takauksen kattava vakuus on kiinnittämätön eikä sitä varsinkaan käytetä muiden takausten vakuutena;

h) vakuudella on efektiivinen maturiteetti, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetut maturiteettiedellytykset; ja

i) vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä asianomaiselle tytäryritykselle ei ole olemassa oikeudellisia, sääntelyyn liittyviä tai operatiivisia esteitä myöskään silloin, kun kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

Ensimmäisen alakohdan i alakohdan soveltamiseksi kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on kriisinratkaisuneuvoston pyynnöstä toimitettava puolueeton, kirjallinen ja perusteltu oikeudellinen lausunto tai osoitettava muulla tyydyttävällä tavalla, että vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä asianomaiselle tytäryritykselle ei ole olemassa oikeudellisia, sääntelyyn liittyviä tai operatiivisia esteitä.

12 h artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltamatta jättäminen yhteisöihin, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi luopua 12 g artiklan soveltamisesta osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritykseen, jos

a) sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;

b) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää 12 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen;

c) ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä, jonka vuoksi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei voisi siirtää nopeasti tytäryritykselle, josta on tehty 21 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, omia varoja tai velkojen takaisinmaksua, varsinkin jos kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

2. Kriisinratkaisuneuvosto voi luopua 12 g artiklan soveltamisesta osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritykseen, jos

a) sekä tytäryritys että sen emoyritys ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;

b) emoyritys täyttää konsolidoinnin perusteella 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen kyseisessä osallistuvassa jäsenvaltiossa;

c) ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä, jonka vuoksi emoyritys ei voisi siirtää nopeasti tytäryritykselle, josta on tehty 21 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, omia varoja tai suorittaa velkojen takaisinmaksua, varsinkin jos emoyritykseen kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

12 i artikla

Keskusyhteisöä ja keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia koskeva vapautus

Kriisinratkaisuneuvosto voi osittain tai kokonaan luopua 12 g artiklan soveltamisesta keskusyhteisöön tai keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvaan luottolaitokseen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) luottolaitos ja keskusyhteisö ovat saman toimivaltaisen viranomaisen valvomia ja ne ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;

b) keskusyhteisön ja siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai keskusyhteisö takaa siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten sitoumukset kokonaan;

c) keskusyhteisön ja kaikkien siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta, vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena näiden laitosten konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;

d) keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia koskevan vapautuksen osalta keskusyhteisön johdolla on valtuudet antaa ohjeistusta siihen pysyvästi kuuluvien laitosten johdolle;

e) asiaankuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva konserni täyttää 12 f artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen; ja

f) keskusyhteisön ja siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä.

12 j artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen rikkominen

1. Kaikkiin 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitetun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen rikkomisiin on puututtava seuraavista ainakin yhden perusteella:

a) valtuudet puuttua purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteisiin tai poistaa ne 10 artiklan mukaisesti;

b) 10 a artiklassa tarkoitetut valtuudet;

c) direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet;

d) varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet 13 artiklan mukaisesti;

e) hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet direktiivin 2014/59/EU 110 ja 111 artiklan mukaisesti.

Kriisinratkaisuneuvosto tai EKP voi lisäksi arvioida 18 artiklan mukaisesti sitä, onko laitos lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti.

2. Kriisinratkaisuneuvoston, kriisinratkaisuviranomaisten ja osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan, kun ne käyttävät 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksiaan.

12 k artikla

Siirtymäjärjestelyt ja kriisinratkaisun jälkeiset järjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 12 a artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuille yhteisöille asianmukaiset siirtymäkaudet tapauksen mukaan 12 f tai 12 g artiklan vaatimusten tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvien vaatimusten noudattamiseksi. Määräaika, jolloin yhteisöjen on noudatettava 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia on 1 päivä tammikuuta 2024.

Kriisinratkaisuneuvoston on määritettävä tapauksen mukaan 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia varten välitavoitetasot, joita 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on noudatettava 1 päivänä tammikuuta 2022. Välitavoitetasoilla on pääsääntöisesti varmistettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lineaarinen eteneminen kohti vaatimuksen täyttämistä.

Kriisinratkaisuneuvosto voi asettaa siirtymäkauden, joka päättyy 1 päivän tammikuuta 2024 jälkeen, kun se on asianmukaisesti perusteltua ja tarkoituksenmukaista 7 kohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella ja ottaen huomioon seuraavat seikat:

a) yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen;

b) todennäköisyys, että yhteisö pystyy kohtuullisessa ajassa varmistamaan 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamisen; ja

c) se, pystyykö yhteisö korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b ja 72 c artiklassa ja tämän asetuksen 12 c artiklassa tai 12 g artiklan 2 kohdassa säädettyjä hyväksyttävyys- tai maturiteettikriteereitä, ja jos ei pysty, onko tämä kyvyttömyys luonteeltaan epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa.

2. Määräaika, jolloin kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 12 d artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettu vaatimusten vähimmäistaso on 1 päivä tammikuuta 2022.

3. Edellä 12 d artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten vähimmäistasoja ei sovelleta kahden vuoden ajan siitä päivästä, jona

a) kriisinratkaisuneuvosto tai kansallinen kriisinratkaisuviranomainen sovelsi velan arvon alentamista; tai

b) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö otti käyttöön 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen yksityisen sektorin toimenpiteen, jolla pääomainstrumentit ja muut velat on alaskirjattu tai muunnettu ydinpääoman instrumenteiksi (CET1), tai jona velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty 21 artiklan mukaisesti kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta, millä on pyritty vahvistamaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjaa kriisinratkaisuvälineitä käyttämättä.

4. Tapauksen mukaan 12 c artiklan 4 ja 7 kohdassa sekä 12 d artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia ei sovelleta kolmen vuoden ajan siitä päivästä, jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai se konserni, johon kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluu, on yksilöity GSII-laitokseksi tai jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö joutui 12 d artiklan 4 tai 5 kohdassa tarkoitettuun tilanteeseen.

5. Poiketen siitä, mitä 12 a artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä asianmukainen siirtymäkausi tapauksen mukaan 12 f tai 12 g artiklan vaatimusten tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamiseksi yhteisöille, joihin on sovellettu 21 artiklassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä tai velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

6. Kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on 1–5 kohdan soveltamiseksi ilmoitettava yhteisölle siirtymäkauden ajan sovellettava suunniteltu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus kullekin 12 kuukauden jaksolle, jotta helpotetaan yhteisön tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn asteittaista vahvistamista. Siirtymäkauden päättyessä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen on oltava sama kuin tapauksen mukaan 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan, 12 d artiklan 4 tai 5 kohdan, 12 f tai 12 g artiklan nojalla määritetty määrä.

7. Kriisinratkaisuneuvoston on siirtymäkausia määrittäessään otettava huomioon

a) talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista;

b) hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille;

c) missä määrin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö turvautuu ydinpääomaan (CET1) 12 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi.

8. Jollei 1 kohdan soveltamisesta muuta johdu, kriisinratkaisuneuvoston on voitava tämän jälkeen tarkistaa joko siirtymäkauden pituutta tai suunniteltuja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevia vähimmäisvaatimuksia, jotka on ilmoitettu 6 kohdan nojalla.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EUVL L 168, 27.6.2002, s. 43).”

7) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun emoyritykseen kohdistuvan kriisinratkaisutoimen, jos 18 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kriisinratkaisuneuvosto voi huolimatta siitä, ettei emoyritys täytä 18 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, päättää kyseiseen emoyritykseen kohdistuvasta kriisinratkaisutoimesta, jos se on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ja jos yksi tai useampi sen tytäryrityksistä, jotka ovat laitoksia mutta eivät itse kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, täyttää 18 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset ja edellyttäen, että niiden varat ja velat ovat sellaiset, että niiden kaatuminen uhkaisi laitosta tai koko konsernia, ja jos emoyritykseen kohdistuva kriisinratkaisutoimi on tarpeen, jotta joko tällaisten tytäryrityksenä toimivien laitosten tai asiaankuuluvan koko kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisu voidaan toteuttaa.”

8) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ottaen huomioon ajoitus ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että yhteisön kykenemättömyys jatkaa toimintaansa on estettävissä kohtuullisessa ajassa millään yhteisöön kohdistuvilla vaihtoehtoisilla yksityisen sektorin toimenpiteillä, mukaan lukien laitosten suojajärjestelmien toimenpiteet, tai valvontatoimella, mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet tai kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus tai muuntaminen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti;”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Kriisinratkaisuneuvosto voi hyväksyä 1 kohdan mukaisesti kriisinratkaisumääräyksen, joka koskee keskusyhteisöä ja kaikkia siihen pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jos tämä kriisinratkaisun kohteena oleva konserni kokonaisuutena täyttää 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset.”

9) Muutetaan 20 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdassa alakohdassa ilmaus ”pääomainstrumenttien” ilmauksella ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisten”;

b) muutetaan 5 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohdassa ilmaus ”pääomainstrumenttien” ilmauksella ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisen”;

ii) korvataan c ja d alakohta seuraavasti:

”c) se tuottaa tietoa, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytetään 21 artiklan 7 kohdan mukaisesti, perustellun päätöksen tekemiseksi omistusinstrumenttien mitätöimisen tai laimentamisen laajuudesta sekä kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;

d) se tuottaa tietoa velkakirjojen arvon alaskirjausta käytettäessä perustellun päätöksen tekemiseksi alentamiskelpoisten velkojen alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;”;

iii) korvataan g alakohdassa ilmaus ”pääomainstrumenttien” ilmauksella ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisia”;

c) korvataan 6 ja 13 kohdassa ilmaus ”pääomainstrumenttien” ilmauksella ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisia” ja 15 kohdassa ilmaus ”pääomainstrumenttien” ilmauksella ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisten”;

10) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”**Pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus tai muuntaminen**”;

b) korvataan 1 kohdan johdanto-osassa ja b alakohdassa ilmaus ”pääomainstrumentteja” ilmauksella ”pääomainstrumentteja ja 7 a kohdassa tarkoitettuja hyväksyttäviä velkoja”;

c) korvataan 3 kohdan b alakohdassa ilmaus ”pääomainstrumenttien” ilmauksella ”pääomainstrumenttien ja 7 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen”;

d) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jos yksi tai useampi 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy, kriisinratkaisuneuvosto päättää 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, onko kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytettävä erikseen vai yhdessä kriisinratkaisutoimen kanssa 18 artiklan mukaisen menettelyn mukaisesti.

Jos kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on ostanut kyseeseen tulevat pääomainstrumentit ja hyväksyttävät velat välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä, kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytettävä samalla, kun samoja valtuuksia käytetään asianomaisen yhteisön emoyrityksen tasolla tai muiden sellaisten emoyritysten tasolla, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, niin että tappiot siirretään tosiasiallisesti kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, joka vahvistaa asianomaisen yhteisön pääomapohjaa.

Sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien tai hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty erillään kriisinratkaisutoimesta, on tehtävä 20 artiklan 16 kohdassa tarkoitettu arvostus ja sovellettava 76 artiklan 1 kohdan e alakohtaa.”

e) lisätään kohdat seuraavasti:

”7 a. Hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia voidaan käyttää erillään kriisinratkaisutoimesta ainoastaan sellaisten hyväksyttävien velkojen osalta, jotka täyttävät tämän asetuksen 12 g artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut edellytykset, lukuun ottamatta velkojen jäljellä olevaa maturiteettia koskevaa edellytystä sellaisena kuin se on vahvistettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 c artiklan 1 kohdassa.

Kun näitä valtuuksia käytetään, alaskirjaus tai muuntaminen on tehtävä 15 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetun periaatteen mukaisesti.

7 b. Jos kriisinratkaisutoimia kohdistuu kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi ja kriisinratkaisusuunnitelmasta poiketen yhteisöön, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena, tällaisen yhteisön tasolla 21 artiklan 10 kohdan mukaisesti alennettu, alaskirjattu tai muunnettu määrä on otettava huomioon asianomaiseen yhteisöön sovellettavien, 27 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädettyjen kynnysarvojen laskemisessa."

f) korvataan 8 kohdan toisessa alakohdassa ilmaus "pääomainstrumenttien" ilmauksella "pääomainstrumenttien ja 7 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen"; sekä ilmaus "pääomainstrumentteihin" ilmauksella "pääomainstrumentteihin ja 7 a kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin velkoihin";

g) lisätään 10 kohtaan alakohta seuraavasti:

"d) 7 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen pääoma alaskirjataan tai muunnetaan ydinpääoman instrumenteiksi (CET1) tai toteutetaan kumpikin toimenpide siinä määrin kuin on tarpeen 14 artiklassa säädettyjen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi tai enintään kyseeseen tulevien hyväksyttävien velkojen määrää vastaavasti sen mukaan, kumpi on alhaisempi."

11) Korvataan 27 artikla seuraavasti:

a) tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa;

b) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan f alakohta seuraavasti:

"f) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajina ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY (*) mukaisesti nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät tai niiden osapuolet ja jotka aiheutuvat tällaiseen järjestelmään osallistumisesta tai joiden edunsaajina ovat asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti unionissa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla tunnustamat kolmansien maiden keskusvastapuolet;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, p.45).";

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

"h) velat, joiden edunsaajina ovat direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitetut yhteisöt, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin mutta eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, niiden maturiteeteista riippumatta, paitsi jos nämä velat ovat tavallisia vakuudettomia velkoja huonommassa asemassa osallistuvan jäsenvaltion asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla säännellään 28 päivänä joulukuuta 2020 sovellettavia tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä; tapauksissa, joihin kyseistä poikkeusta sovelletaan, kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava, onko 12 g artiklan 2 kohdan mukaisten erien määrä riittävä ensisijaisen kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon tukemiseen.";

c) tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa;

d) korvataan 5 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Kriisinratkaisuneuvoston on huolellisesti arvioitava, olisiko velat, joiden edunsaajina ovat laitokset tai yhteisöt, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin mutta eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä ja joita ei ole rajattu alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisen ulkopuolelle 3 kohdan h alakohdan nojalla, rajattava tai osittain rajattava soveltamisalan ulkopuolelle ensimmäisen alakohdan a–d alakohdan nojalla kriisinratkaisustrategian tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Jos alentamiskelpoinen velka tai alentamiskelpoisten velkojen luokka rajataan tai osittain rajataan alaskirjauksen ulkopuolelle tämän kohdan nojalla, muihin alentamiskelpoisiin velkoihin sovellettavaa alaskirjaus- tai muuntamistasoa voidaan korottaa kyseisten rajausten huomioon ottamiseksi edellyttäen, että muihin alentamiskelpoisiin velkoihin sovellettava alaskirjaus- ja muuntamistaso on 15 artiklan 1 kohdan g alakohdassa esitetyn periaatteen mukainen.";

e) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jos alentamiskelpoista velkaa tai alentamiskelpoisten velkojen luokkaa, joka on rajattu tai osittain rajattu alaskirjauksen ulkopuolelle 5 kohdan nojalla, ja tappioita, jotka olisivat langenneet näistä veloista, ei ole siirretty täysimääräisesti muille velkojille, kriisinratkaisurahastosta voidaan antaa kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle rahoitusta, jotta voidaan tehdä jompikumpi tai molemmat seuraavista:

a) kattaa tappiot, joita ei ole katettu alentamiskelpoisilla veloilla, ja palauttaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo nollaksi 13 kohdan a alakohdan mukaisesti;

b) ostaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen omistusinstrumentteja tai pääomainstrumentteja laitoksen pääomapohjan vahvistamiseksi 13 kohdan b alakohdan mukaisesti;”

f) tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa;

g) tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa.

12) Korvataan 31 artiklan 2 kohdassa ilmaus ”45 artiklan 9–13 kohdan” ilmauksella ”45 h artiklan”.

13) Korvataan 32 artiklan 1 kohdassa luku ”12” luvulla ”12–12 k”.

2 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Tätä asetusta sovelletaan 28 päivästä joulukuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
A. TAJANI	G. CIAMBA